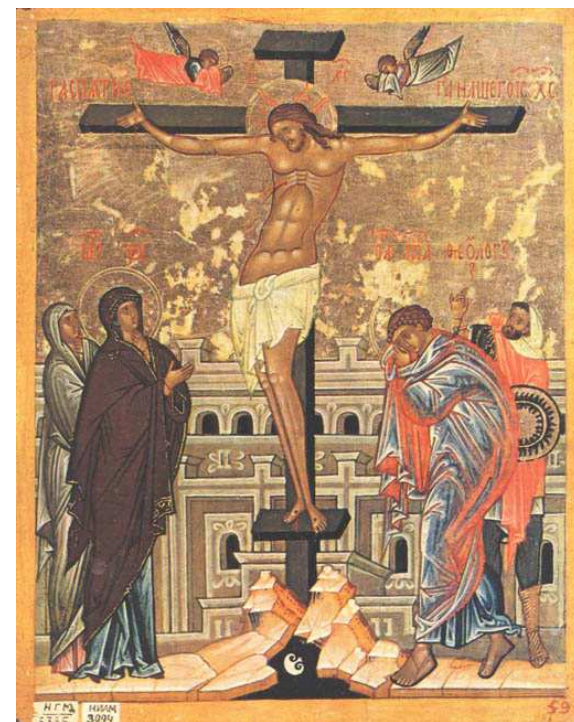

Liturgija Prežde osvjaščennych Dariv

Liturgičny čitaňa

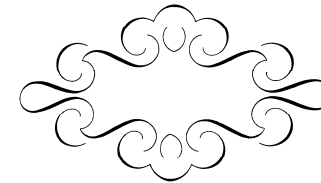

Prjašiv 2008

Ad usum privatum ČSVV

Liturgičný čítaňa na Liturgiju Preždeosvjaščennych Dariv

hnój svój, i tój sid'ášči na hnójišči vňi hráda. Vrémeni že mnóhu minúvšu, reče k nemú žená jehó hlahól'ušči: Dokól'i terpíši, se poždú vrémja ješčé málo, čájušči naděždi spasénija mojihó. Sé bo potrebísja ot zemlí pámjat' tvojá, sýnove tvojí i dščéri, mojihó čréva bol'ízni i trudý, ímiže votščé trudíchsja s bol'zňmi: Tý že sám v hnóji červěj sidíši, obnoščévaja vňi bez pokróva, i áz skitájuščisja i služášči, místo ot místa prechod'ašči, i dóm ot dómu, ožidájušči sólнца, kohdá zájdet, da počíju ot trudóv mojích, i ot bol'íznej, jáže mjá nýňi obderžát. No rcý hlahól' níkj ko Hóspodu, i umrí. Ón že vozzrív reče k néj: Vskúju jáko ot jedína ot bezzúmnych žen vozhlahólala jesí? Ášče blahája prijáchom ot rukí Hóspodni, zlých li ne sterpím? Vo vsích sích prikl'úćívšichsja jemú, ničímže sohriší Jóv ustnáma préd Bóhom, i ne dadé bezúmija Bóhu.

bijúšcyjasja, i hlahóla obyď'aščemu: Česó rádi tý býješi ískrenňaho? Ón že reče: Któ t'á postávi knáza i sudijú nad námi? Jedá ubíti tý mjá chóščeši, ímže obrazom ubíl jesí vrahá jehípt'anyna? Ubojásja že Mojsěj i reče: Ášče síce javlén býst' hlahól séj? Uslýša že faraón hlahól séj, i iskáše ubíti Mojséja. Otíde že Mojsěj ot licá faraónova, i vselísja v zemlí Madijámst'ij: Prišéd že vo zémľu madijámskuju, síde pri klád'azi. Svjaščenniku že madijámskomu býša sédm dščérej pasúščich óvcy otcá svojehó Jothóra: Prišédše že čerpáchu, dóndeže napólniša korýta, napojítí óvcy otcá svojehó Jothóra. Prišédše že pástyrije izhnáša já. Vostáv že Mojsěj izbávi ích, i nalijá ím, i napojí óvcy ích. Prijdóša že k Rahujílu otcú svojemú, on že reče ím: Čtó jáko uskoríte prijítí dnés? Ónyja že rekóša: čelovík jehípt'anin izbávi nás ot pástyrej, i načérpa nám, i napojí óvcy náša. Ón že reče dščérem svojím: I hd'í jést'? I vskúju síce ostáviste čelovíka? Prizovíte úbo jehó, da jást chľíb. Vselísja že Mojsěj u čelovíka: I dadé Sepfóru dščér svojú Mojséju v ženú. Vo črévi že začénši žená, rodí syna, i nareče Mojsěj ímja jemú, Hirsám, hlahól'a: Jáko prišléc jésm v zemlí čužděj. Ješčé že začénši rodí syna vtoráho, i nareče ímja jemú Jelijezer, hlahól'a: Bóh otcá mojhó pomóščnik mój, i izbávi mjá iz rukí faraónovy.

Jov 2,1-10

Býst' jáko deň séj, i prijdóša ánhely Bóžiji predstátí pred Hóspodem: i dijávol prijíde posred'í ích predstátí pred Hóspodem. I reče Hóspod' dijávolu: Otkúdu tý hrjadéši? Tohdá reče dijávol pred Hóspodem: Prošéd podnebsnuju, i obšéd vsjú zémľu, prijidóch. I reče Hóspod' k dijávolu: vňál li jesí úbo mýsliju tvojeju rabú mojemú Jóvu? Jáko níst' takóva ot súščich na zemlí: čelovík nezlobiv, ístinen, neporóčen, bohočestív, udal'ájajsja ot vsjáka zlá, jéšče že prideržít'sja nezlobija: tý že rékl jesí imínija jehó pohubítí votščé. Otviščáv že dijávol Hóspodevi, reče: kóžu za kóžu, i vsjá jelíka ímať čelovík, dájet za dúšu svojú. Obáče poslí rúku tvoju, i kosnísja kostém jehó, i plóti jehó, ášče ne v licé t'á blahoslovít. Reče Hóspod' dijávolu: Se predajú tí jehó, tókmo dúšu jehó sobľudí. Izýde že dijávol ot licá Hóspodňa, i porazí Jóva hnójem ľutym ot nóh dáže do hlavý. I vzjá Jóv čríp, da ostrohájet

Sereda 1. Tyždňa Velikoho Postu

Z knihy Bytija čtenije:

Reče Bóh: da izvedét zemľá dúšu žívu po ródu, četveronóhaja i hády, i zvíri zemlí po ródu: i býst' táko. I sotvorí Bóh zvíri zemlí po ródu, i skotý po ródu ích, i vsjá hády zemlí po ródu ích. I víd'í Bóh, jáko dóbro. I reče Bóh: sotvorím čelovíka obrazu nášemu i po podobiju: i da obladájet rýbami morskými, i ptícami nebésnymi, iá zvírmi i skotámi, i vséju zemléju, i vsími hády presmykájuščymisja po zemlí. I sotvorí Bóh čelovíka, po obrazu Bóžiju sotvorí jehó: múža i ženú sotvorí ích. I blahosloví ích Bóh hlahól'a: Rastíte i množitesja, i napólnite zémľu, i hospódstvujte jejú, i obladájte rýbami morskými, i zvírmí, i ptícami nebésnymi, i vsími skotámi, i vvséju zemléju, i vsími hádami presmykájuščymisja pozemlí. I reče Bóh: sé dách vám vsjákuju trávu símennuju, síjuščuju símja, jéže jést' vérchu zemlí sejá. i vsjákoje drévo, jéže ímať v sebí plód símene símennaho, vám búdet vo sníd, i vsím zvírem zemným, i vsím ptícám nebésnym, i vsjákomu hádu presmykájuščemusja na zemlí, íže ímať v sebí dúšu životá, i vsjáku trávu zelénuju vo sníd: i býst' táko. I víd'í Bóh vsjá jelíka sotvorí: i sé dóbro ziló, i býst' večer, i býst' útro, deň šestyj. I soveršísasja nébo i zemľá i vsé ukrašénije ích. I soverší Bóh v d'ň šestyj d'ílá svojá, jáže sotvorí: i počí v deň sedmýj ot vsích d'íl svojích, jáže sotvorí. I blahosloví Bóh deň sédmýj i osvjatí jehó, ják v tój počí ot vsích d'íl svojích, jáže náčát Bóh tvoríti.

Z knihy Pritčeť čtenije:

Sýne, ášče prijím hlahól mojejá zápovidi, skryješi v sebí: Poslúšajet premúdrosti tvoje úcho, i priložíši sérdce tvoje k rázumu: priložíši jé v nakazánije synu tvojemú. Ášče bo premúdrost' prizóveši, i rázumu dási hlás tvój, čúvstvo že vzyščéši velíkím hlásom: i ášče vzyščéši jejá jáko srebrá, i jákože sokróvišča íptáješi jú. Tohdá urazumíješi strách Hóspodeň, i poznánije Bóžije obrjáščeši. Jáko Hóspod' dájet premúdrost', i ot licá jehó poznánije i rázum. I sokróvišcestvujet íspravl'ájuščym spasénije, zaščíščájet že šestvije ích, jéže sochranítí putí opravdánij: i púť blahohovíjinstvujuščych jehó sochranít. Tohdá urazumíješi právdu i súd, i íspráviši vsjá stezí blahíja. Ášče bo prijídet

Liturgičný čítaňa na Liturgiju Preždeosvjaščennych Dariv

premúdrost' v tvoju mysl', čuvstvo že tvojej duši dobro býti vozmniťsja. Sovít dobr sochranít' t'á, pomyslénije že prepodóbnoje sobl'udét' t'á: Da izbávit' t'á ot putí zláho, i ot múža hlahól'ušča ničtóže vírno. O ostavívšiji púti právyja, jéže chodíti v putéch tmý! O vesel'áščijisja o zlých, i rádujuščijisja o razvraščéniji zlí! Íchže stezí strópotni, i kríva tečénija ích. Jéže daléče t'á sotvoríti ot putí právaho, I čúzda ot právednaho rázuma, síne, da t'á ne postíhnet sovít zljý. Ostáv'ájuščij učénije júnosti, i zavíta božéstvennaho zabývšij. Postávi bo pri smérťi dóm svój, i pri ád'i so zémnymi d'íjáníja svojá. Vsí chod'áščiji po nemú ne vozvraťatsja, nižé postíhnut stéz právych: ní bo dostíhnut l'ít žizni. Ášče bo býša chodíli v stezí blahíja, obríli úbo býša stezí právy hládk: blázi búdut žiteli na zemlí, nezlobíviji že ostánut na néj. Jáko práviji vsel'átsja na zemlí, i prepodóbnyji ostánut na néj. Putijé nečestívych ot zemlí pohíbnut, prebezzakónnyji že izrínutsja ot nejá

Pjatnica 1. tyždňa:

Z knihy Býtija čtenije

Narečé Adam imená vsím skotóm, i vsím ptícám nebésnym, i svím zvirém zemným. Adámu že ne obritéjsja pomóščnik podobnyj jemú. I naloží Bóh izstuplénije na Adáma, i uspé. I vzjá jedíno ot rébr jehó , i spólni plótiju místo jehó, jéže vzjá ot Adáma, v ženú, i privedé jú ko Adámu. I rečé Adám: sé nýňi kóst' ot kostěj mojích, i plót' ot plóti mojejá. Sijá narečétsja žená, jáko ot múža svojehó vzjáta býst' sijá. Sehó rádi ostávit' čelovík otcá svojehó i máter, i pril'ipítsja k žeňi svojěj, i búdeta dvá v plót' jedínu. I bísta óba náha, Adám že i žená jehó, i ne styd'ástasja. Zmíj že bí mudrívšij vsích zvirěj súščych na zemlí, íchže sotvorí Hóspod' Bóh. I rečé zmíj žeňi: Čtó jáko réče Bóh: da ne jáste ot vsjákahó dréva rájskaho? I rečé žená zmíju: Ot vsjákahó dréva rájskaho jásti búdem. Ot plóda že dréva, jéže jést' posred'í rajá, rečé Bóh, da ne jáste ot nehó, nižé prikosnétesja jemú, da ne úmrete. I rečé zmíj žeňi: ne smértiju úmrete. Víd'áše bo Bóh, jáko vónže ášče deň snísté ot nehó, otvérzutsja óči váši, i búdete jáko bózi, víd'áše dóbroje i lukávoje. I víd'í žená, jáko dobro drévo v sníd, i jáko uhódno očima víd'iti, i krásno jést', jéže rozumíti. I vzémši ot plóda jehó jadé. I dadé múžu svojemú so

Liturgičný čítaňa na Liturgiju Preždeosvjaščennych Dariv

faraónova: Idí. Šédši že otrokovíca, prizvá máter otročáte. Rečé že k néj dščer faraónova: sobl'udí mí otrocá sijé, i vzdój mí jé: áz že dám tí mzdú. Vzjá že otrocá žená, i dojáše jé. Vozmužávšu že otročáti, vvedé jé ko dščeri faraónovi, i býst' jěj v sína: i narečé ímja jemú Mojsěj, hlahól'ušči: Ot vodý vzjách jehó.

Jov 1,13-22

Býst' jáko deň séj, sínyve Jóvlevy i dščeri jehó pijáchu vinó v domú bráta svojehó starívšaho. I sé vístnik prijíde ko Jóvu, i rečé jemú: suprúhi volóv orjáchu, i oslíci pasáhusja blíz ích: I prišédše pl'íniteli pl'íníša ích, i ótroki izbíša mečem, i spasóchsja áz jedín, prijídoch vozvistíti tebí. Ješčé semú hlahól'ušču, prijíde ín vístnik, i rečé ko Jóvu: óhň spasé s nebesé, i požžé óvcy, i pástýri pojadé podobňi: spasóchsja áz jedín, i prijídoch vozvistíti tebí. Ješčé semú hlahól'ušču, prijíde ín vístnik, i rečé ko Jóvu: kónnicy sotvoríša načál'stva trí, i okružíša vel'bl'údy, i pl'íníša ích, i ótroki izbíša mečmí: spasóchsja že áz jedín, i prijídoch vozvistíti tebí. Ješčé semú hlahól'ušču, in vístnik prijíde, hlahól'a Jóvu: synóm tvojím i dščérem tvojím jadúščym i pijúščym u bráta svojehó starívšaho, vnezápu vítr velík najdé ot pustýni, i kosnésja četýrem uhlóm chráminy, i padé chrámína na d'íti tvojá, i skončášasja. Spasóchsja že áz jedín, i pridóch vozvistíti tebí. Táko uslyšav Jóv, vóstáv rasterzá rízy svojá, i ostrízé vlasý hlavý svojejá, i posýpa pérstiju hlavú svojú, i pád na zémľu, poklonísja Hóspodevi, i rečé: Sám náh izýdoch ot čréva mátere mojejá, náh i otídu támo: Hóspod' dadé, Hóspod' otját: jáko Hóspodevi izvólísja, táko býst': búdi ímja Hóspodne blahoslovénne vo víki. Vo vsích sích prikľučívšichsja jemú ničtóže sohriší Jóv pred Hóspodem nižé ustnáma svojíma, i ne dadé bezúmija Bóha.

Velika Sereďa

Ischod 2,11-22

Býst' vo dní mnóhija óny, velík býv Mojsěj, izýde ko brátijam svojím synóm izráilevym: razumív že ból'izň ích, víd'í čelovíka jehípt'anyna bijjúšča níkóneho jevreányna ot brátiji jehó synov izráilevych. Obozrívjsja že símo i ovámo, nikohóže víd'í: I porazív jehípt'anyna, skry jehó v pescí. Izšéd že vo vtorýj deň, víd'í dvá múže jevreányna

Jov 1,1-12

Čelovík ňikij bjáše vo straňi asitid'jšťij, jemúže ímja Jov: I bí čelovík ón ístinen, neporóčen, práveden, bohočestív, udal'ájajsja ot vsjákijsja lukávyjsja věšči. Byša že jemú sýnove sédm, i dšćeri trí. I bjáchu skóti jehó, ovéc sédm týsjašč, vel'bl'údov trí týsjašč: suprúh volóv pját' sót, i oslíc pasómych pját' sót, i slúh mnóho ziló, i d'ilá vel'ija bjáchu jemú na zemlí: i bí čelovík ónyj blahorodňjšij súščich ot vostók sólca. Schod'áščesja že sýnove jehó drúh ko drúhu, tvorjáchu pír na kíjždo děň, spojém'lúšče vkúpi i trí sestry svojá, jásti i píti s ními. I jehdá skončavašesja dníje píra, posyláše Jov i očiščáše ích, vostajá zaútra: I prinošáše o ních žértvy po čislú ích, i telcá jedínaho o hrisí, o dušách ích, hlahólaše bo Jov: néhli kohdá sýnove mojí sohrišiša, i v mysli svojej zlája pomyslíša protivu Bóha? Táko ubó tvorjáše Jov vsjá dní. I býst' jáko děň séj, i sé prijdóša ánhely Bóžiji predstáti před Hóspodem: i dijávol prijíde s ními. I rečé Hóspod' dijávolu: Otkúdu prišél jesí? I otviščáv dijávol Hóspodevi rečé: Obšéd zém'ľu, i prošéd podnebésnuju, sé jésm. I rečé jemú Hóspod': vňál jesí mysliju tvojeju na rabá mojehó Jóva? Zané ňíst' jáko ón, na zemlí čelovík neporóčen, ístinen. Bohočestív, udal'ájajsja ot vsjákijsja lukávyjsja věšči. Otviščá že dijávol i rečé před Hóspodem: Jedá túne Jov čtít Hóspoda? Ne tý li ohradíl jesí vňišňaja jehó, i vnútreňaja dómu jehó, i jáže vňi vsích súščich jehó ókrest? Dílá že rúku jehó blahoslovíl jesí, i skotý jehó mnóhi sotvoríl jesí na zemlí. No poslí rúku tvoju, i kosnísja vsích, jáže ímať: ášče ne v licé t'á blahoslovít. Tohdá rečé Hóspod' dijávolu: Sé vsjá jelíka súť jemú, dajú v rúku tvoju, no samohó da ne kosněšisja. I izýde dijávol ot Hóspoda.

Velíkyj Vivtorok

Ischód 2,5-10

Sníde dšćer faraónova izmýtisja na rikú, i rabýni jejá prochoždáchu pri ricí: i víd'ivši kovčéžec v lučici, poslávši rabýňu, vzjá í. Otvérzši že, vídit otročá pláčuščesja v kovčézci, i poščad'í je dšćer faraónova, i rečé: ot d'ítej jevrejskych sijé. I rečé sestrá jehó dšćeri faraónovi: chóščeši li prizovú ti ženú kormílicu ot jevréj, i vozdojít tí otročá? I rečé jej dšćer

sobóju, i jadósta. I otverzóšasja óči obíma, i razumíša, jáko názi bíša, i sšista lístvijsja smokóvnoje, i sotvorísta sebí prepojasánija. I uslýšasta hlás Hóspoda Bóha, choďášča v rají po polúdni. I skrýstasja Adám že i žená jehó ot líca Hóspoda Bóha posred'í dréva rájskaho. I prizvá Hóspod' Bóh Adáma, i rečé jemú. Adáma, hd'í jesí? I rečé jemu: Hlás slyšach tebe choďášča v rají, i ubojáchsja jáko náh jésm, i skrýchsja. I rečé jemú Bóh. Któ vozvistí tebí jákonáh jesí, ášče ne bý ot dréva, jehóže zapovídach tebí, sehó jedínaho ne jásti, ot nehó jál jesí? I rečé Adám: Žená, júže dál jesí so mnóju, tá mí dadé ot dréva i jadóch. I rečé Hóspod' Bóh k žeňi: Čtó sijé sotvoríla jesí? I rečé žená: Zmíj prel'stí mjá, i jadóch. I rečé Hóspod' Bóh k zmíju: Jáko sotvoríl jesí síje, proklát tý ot vsích skotóv, i ot vsích zvirej zemných, na pérsech tvojích i črévi chodíti búdeši, i zém'ľu sňisi vsjá dní životá tvojehó. I vraždú položú meždú tobóju, i meždú ženóju, i meždú símenem tvojim, i meždú símenem tojá. Tój tvoju bl'ústi búdet hlavú, i tý bl'ústi búdeši jehó pjátu. I žeňi reče: Umnož'ija umnožu pečáli tvojá, i vozdychánija tvojá, v bol'íznech rodíši čáda, i k múžu tvojemú obraščénije tvoje, i tój tobóju obladáti búdet. I Adámu rečé: Jáko poslúšal jesí hlása žený tvojejá i jál jesí ot dréva, jehóže zapovídach tebí sehó jedínaho ne jásti, ot nehó jál jesí, prokláta zeml'á v d'íl'ich tvojích, v pečál'ich sňisi túju vo svjá dní životá tvojehó. Těrnija i volčcy vozrastít tebí, i sňisi trávu sěľnuju. V pót'i licá tvojehó sňisi chl'íb tvój, dóndeže vozvratíšisja v zém'ľu, ot nejáže vzját jesí. Jáko zeml'á jesí, i v zém'ľu otídeši. I narečé Adám ímja žeňi svojej žizň, jáko tá máti vsích živúščich.

Z knihy Pritčej čténije:

Bóh premúdrostiju osnová zém'ľu, uhotóva nebesá rázumom. V čúvstvi jehó bézdny razverzóšasja, óblacy že istočíša rósu. Sýne da ne premíneši, sobl'udí že mój sovít i mysľ. Da živá búdet dušá tvojá, i blahodát' búdet na tvojej výji, búdet že iscilenije plótem tvojim, i uvračevánije kostém tvojim: Da chódiši naď'jasja v míri vo svích putéch tvojích, nohá že tvojá, ne pótknetsja. Ášče bo sjádeši, bezbojáznen búdeši, áše že pospíši, sádostno pospíši. I ne ubojíšisja strácha našédšaho, nižé ustremleníja nečsetívych nachod'áščaho. Hóspod' bo búdet na vsích putéch tvojích, utverdít nóhu tvoju, da ne popolzněšisja. Ne otrecýsja blahotvorítí trébujuščemu, jehdá ímať ruká

tvojá pomaháti. Ne rcý: otšéd vozvratísja, i zaútra dám, síl'nu ti súšču blahotvoríti. Ne vísi bo čtó porodít nachod'áščij děň. Ne sopletáj na drúha tvojehó zlá, prišél'ca súščca i upovájuščca na t'á. Ne vraždúj na čelovíka túne, da ne čtó na t'á soď'ijet zlóje. Ne s'raží zlych mužěj ponošenija, ne vozrevnúj putém ích. Nečíst bo pred Hóspodem vsják zakonoprestúpnik i s právednymi ne sočetávajetsja. Klátva v domích nečestívych. Dvorý že právednych blahoslovl'ájutsja. Hóspod' hórdym protívitsja, smirénnyj že dajét blahodát'.

Sereda 2. tyždňa

z knihy Bytija čtenije:

Izyde Kájín ot licá Bóžija i vselísja v zémľu Naid, prjámó jedému. I pozná Kájín ženú svojú, i začénši rodí Jenócha. I bí zizďáj hrád, i menová hrád vo ímja sína svojehó, Jenóch. Rodísja že Jenóchu Hajidád, i hajidád rodí Malelejila. I maleljil rodí Matusála. Matusajíl rodí Lámecha. I vzjá sebí Lámech dví žený: Imja jedínoj Áda, ímja vtórij Sellá. I rodí Áda Jovíla, séj bjáše otéc živúščych v selénijich skotopitátelej. I ímja brátu jehó Juvál, séj bjáše pokazávyj pivnúcu i húsli. Sellá že i tája rodí Tóvela, séj bjáše mlatobíjec, kováč mídi i žel'iza. Sestrá že Tóvelova, Noéma. Rečé že Lámech svojim ženám: Áda i Sellá, uslyšíte hlás mój žený Laméchovy, vnušíte mojá slovesá; jáko múža ubích v jázvu mňí i junóšu v strúp mňí. Jáko sedmíceju otmstísja ot Kájina že sedmdesját sedmíceju. Pozná že Ádam Jévu ženú svojú, i začénši rodí sína, i imenová imja jemú síf, hlahól'uščí: Voskresí bo mňí símja druhóje, jehóže ubí Kájín I Sífu býst' sýn, imenová že ímja jemú Jenós, séj upová prizyvátí ímja Hóspoda Bóha.

Z knihy Pritčej čtenije

Sýne, p'ij vódy ot svojích sosúdiv, i ot tvojích kladencév istóčnika, vo tvojí že putí da proischod'at tvojá vodý. Da búdut tebí jedínomu imínija, i da níktóže čúžd' pričastítsja tebí. Istóčnik tvojejá vodý da búdet tebí tvój, i veselísja s žénoju jáže ot júnosti tvojejá. Eléň ľubvé, i žrebjá tvojích blahodátej da besídujet tebí, tvojá že da predídet tebí, i da búdet s tobóju vo vsjako vrémja: v družbi bo sejá sprebyvájaj,

dščéri s'ražáša bohátstvo, mnóhi sotvoríša sílu, tý že preduspíla i prevoznaslásja jesí nad vsími. Lóznaho uhoždénija, i sújetnyja dobróty žénskija n'íst' v tebí, žená bo razúmnaja blahoslovénna jést', strách že Hóspodeň sijá da chvalít. Dadíte jéj ot plodóv ustén jejá, i da chvalím búdet vo vrat'ích múž jejá.

Velíkyj Poned'íl'ok

Ischod 1,1-20

Sijá ímená sýnóv Izráilevych vchoď'áščich vo Jehipét vkúpi so Jákovom otcém ích, kíjždo so vsím dómom svojim vnidóša: Ruvím, Simeón, Levíj, Júda, Isachár, Zavulón i Venjamín, Dán i Nefthalím, Hád i Asír: Jósif že bjáše v Jehípt'i. Bjáše že vsích dúš izšédšich iz Jáкова sémdesjatpját'. Úmre že Jósif i vsjá brátija jehó, i vés ród ónyj. Sýnove že Izráilevy vozrastóša, i umnóžišasja, i mnózi býša, i ukripíšasja ziló ziló: umnóži že ích zeml'á. Vostá že cár ín vo Jehípt'i, íže ne znáše Jósifa. Rečé že jazyku svojemú: Sé ród sýnóv izráilevych velíkoje mnóžestvo, i ukripl'ájetsja páče nás. Prijdíte úbo prechítim ích, da ne kohdá umnóžatsja.: i jehdá ášče prikl'učítsja nám bráň, priložátsja i síji k supostátom, i odol'ívše nám, izýdut iz zemlí nášeja. I pristávi nad ními pristávniki d'íl, da ozlóbjat ích v d'íl'ich: i sozdáša hrády tvérdy faraónu, Pithó i Ramessí,i ón, íže jést' Ilijopól'. Pojelíku že ích smirjáchu, tolíko množájšiji byváchu, i ukripl'achusja ziló ziló. I hnušachusja jehipt'áne sýnmi izráilevymi. I nasílíje tvorjáchu jehipt'áne sýnom izráilevym núždeju. I bol'íznennu t'ím žízň tvorjáchu v d'íl'ich žestókich, brénijem, i plinthod'ílanijem, i vsími d'íly, jáže v pol'ách, vo vsích d'íl'ich, ímiže poraboščáchu ích s núždeju. I rečé cár jehípetskij babám jevreýskym: jedínoj ích ímja, Sepfóra, i ímja vtóroj Fuá. I rečé ím: jehdá bábite jevreányňam, i sút' k roždéniju, ášče úbo múžeskij pól búdet, ubivájte jehó: ášče že žénskij, snabd'ívájte jehó. Ubojášasja že báby Bóha, i ne sotvoríša, jákože povel'í ím cár jehípetskij, i živl'áchu múžeskij pól. Prizvá že cár jehípetskij báby, i rečé ím: Čtó jáko sotvoríte věšč sijú, i oživl'ájete múžeskij pól? Rekóša že báby faraónu: Ne jáko žený jahípt'anyni, táko i žený jevreányjni: raždájut bo préžde něže víti k ním bábam,i raždáchu. Bláho že tvorjáše Bóh bábam, i množachusja ľúdi, i ukripl'achusja ziló.

I reĽe k nĽm JĽsif: ne bĽjtesja, BĽzij bo jĽsm Ľz. VĽy soviŹĽaste na mĽj zĽĽa, BĽh Źe soviŹĽĽa o mĽnĽi vo blahĽja, dabĽy bĽlo jĽkoŹe dnĽs, i prepitĽlisja by Ľudije mnĽzi. I reĽe Ľm: ne bĽjtesja, Ľz prepitĽju vĽs i dĽmy vĽŹi. I uĽĽiŹi Ľch, i hlahĽla Ľm po sĽrĽcu Ľch. I vselĽisja JĽsif vo JehĽptĽi sĽm i brĽtĽija jehĽ, i vĽs dĽm otcĽ jehĽ. I poŹivĽ JĽsif ĽĽt sto dĽsĽat. I vĽdĽi JĽsif JeŹreĽmĽi dĽĽi do tretĽjaha rĽda, i sĽynove MachĽra, sĽyna ManasĽjĽna rodĽŹasja pri bĽdrich JĽsifovych. I reĽe JĽsif brĽtĽiji svoĽej hlahĽĽa: Az umirĽju, posiŹĽĽĽenĽjem Źe positĽt vĽs BĽh, i izvedĽt vĽs ot zemĽi seĽĽa v zemĽu, o nejĽŹe kĽĽtsja BĽh otcĽm nĽŹym, AvraĽmu, IsaĽku i JĽkovu. I zakĽĽĽ JĽsif sĽyny IzraĽilevy hlahĽĽa: V posiŹĽĽĽenĽji, ĽmŹe positĽt vĽs BĽh, sovoznĽsĽti i kĽsti moĽĽa otsĽjudu s vĽmi. I skonĽĽasja JĽsif sĽyĽ ĽĽt stĽ desĽatĽi, i pohrebĽŹa jehĽ, i poloŹĽŹa v rĽci vo jehĽptĽi.

Z knihy PritĽej Ľtenije

SĽyne, otverzĽj ustĽ tvoĽĽa slĽvu BĽŹiju, i sudĽi vsĽĽa zdrĽvo. OtverzĽj ustĽ tvoĽĽa i sudĽi prĽvedno, razsuŹdĽj Źe ubĽha i nĽmoŹĽna. ŹĽnĽ dĽblĽu ktĽ obrĽŹŹĽet, draŹĽjŹi jĽŹŹ kĽmenĽija mnohocĽnnaha takĽvĽja. DerzĽjĽt na Žu sĽrĽce mĽŹa jejĽ, takĽvĽja dĽbrych kĽrĽstĽj ne liŹŹtsja. DĽĽĽjĽt bo mĽŹu svojemĽu blahĽja vo vsĽ ŹitĽjĽ. ObrĽĽŹi vĽlnu i ĽĽn, sotvorĽi blahopotrĽbnoje rukĽma svoĽĽma. BĽŹŹ jĽko korĽbelĽ kĽplĽu dĽĽjuŹĽĽij, izdalĽĽa sobirĽjĽt seĽĽi bohĽtstvo. I vostĽjĽt iz nĽŹĽi, i dadĽe brĽŹna dĽmu, i dĽĽĽa rabĽŹnam. UzrĽvŹi selĽ kupĽi, ot plodĽv Źe rĽk svoĽĽch nasadĽi sĽĽŹĽnĽje. PrepojĽsavŹi krĽpko ĽrĽsla svoĽĽa, utverdĽt mĽŹŹy svoĽĽa na dĽĽlo. I vkusĽ jĽko dĽbro jĽŹŹ dĽĽlati, i ne uhasĽjĽt svitĽĽĽnik jejĽ vsĽĽu nĽŹĽ. ĽĽkti svoĽĽa prostirĽjĽt na polĽznĽja, rĽci Źe svoĽĽi utverŹdĽjĽt na vretenĽ. I rĽci svoĽĽi otverzĽjĽt ubĽhomu, dlĽĽn prostrĽe nĽŹĽu. Ne peĽĽtsja o sĽŹŹyĽch v dĽmu mĽŹ jejĽ, jehdĽ hĽĽi zamĽdĽlit, vsĽi bo u nejĽ odĽĽjani sĽŹ. SuhĽba odĽĽjanija sotvorĽi mĽŹu svojemĽu, ot vĽsĽna Źe i porĽĽiri seĽĽi odĽĽjĽniĽja. SlĽven byvĽjĽt vo vratĽch mĽŹ jejĽ, vnehdĽĽ ĽŹĽe sjĽdet na sonmĽŹĽi so starĽjŹŹiny ŹĽtelĽmi zemĽi. PlaŹĽanĽcy sotvorĽi, i prodadĽe finĽkĽjĽanom, opojĽsanĽja Źe chananĽom. UstĽ svoĽĽa otverzĽe vnmĽĽatelĽno i zakonno, i ĽĽn zapovĽda jazyku svojemĽu. KrĽpostĽju i ĽĽpotoju obleĽĽsja, i vozveselĽsja vo dnĽi posĽĽdnĽja. ŹĽsny steŹĽ dĽmu jejĽ, brĽŹna Źe ĽĽnostnaha ne jadĽ. UstĽ svoĽĽa otvĽĽrŹe mĽdro i zakonno. MĽlostŹna Źe jejĽ vozstĽvĽi ĽĽada jejĽ, i obohĽtĽŹasja, i mĽŹ jejĽ pochvalĽ jĽ. MnĽhi

umnĽoŹen bĽdeŹi. Ne mnĽh bĽdĽi k ĽuŹdĽj, niŹĽe objĽt bĽdĽi objĽtĽji ne tvojeĽĽa. PrĽd oĽĽma bo sĽŹ BĽŹijima putĽjĽe mĽŹa, vsĽĽa Źe teĽĽĽnĽja jehĽ nazirĽjĽt. ZakonoprestupĽĽĽnĽja mĽŹa ulovĽĽĽjĽt: pĽĽinĽcami Źe svoĽĽĽch hrichĽv kĽĽŹdo zaĽĽŹĽjĽtsja. SĽj skonĽĽavĽjĽtsja s nenakazĽnnymi. Ot mnĽoŹstva Źe svojeĽhĽ ŹitĽĽjĽ izvĽrŹĽŹtsja, i pohĽbĽjĽt za bezĽmĽije. SĽyne, ĽŹŹe poruĽĽĽŹisja za tvojeĽhĽ drĽha, predĽŹi tvoĽĽu rĽku vrahĽ. SiĽ bo krĽpkĽ mĽŹu svoĽĽi ustĽnĽi, i pĽĽĽĽĽjĽtsja ustĽnĽami svoĽĽĽch Žst. TvorĽi sĽyne, jĽŹe Ľz zapovĽdĽaju tĽi, i spasĽjsja.

PĽjatnica 2. tyŹdĽĽa

Z knihy BytĽja Ľtenije:

BĽi NĽje ĽĽt pĽĽati sĽt, i rodĽi sĽyny trĽi, SĽma, ChĽma, JĽfeta. I bĽŹŹ jehdĽ naĽĽŹa ĽelovĽcy mnĽzi byvĽti na zemĽi, i dŹĽĽeri rodĽŹasja Ľm. VĽdĽivŹe Źe sĽynove BĽŹiji dŹĽĽeri ĽelovĽĽi, jĽko dobrĽy sĽŹ, poĽĽŹa seĽĽi Źeny ot vsĽĽch, jĽŹe izbrĽŹa. I reĽe HĽspodĽ BĽh: Ne ĽmatĽ dĽch mĽj prebyvĽti v ĽelovĽĽich sĽch vo vĽk, zanĽ sĽŹ plĽŹ. BĽdudĽ Źe dnĽje Ľch ĽĽt sto dvĽdesĽat. IspolĽny Źe bjĽchu na zemĽi vo dnĽi Žni. IpotĽm jehdĽ vchoŹdĽĽchu sĽnoe bĽŹiji k dŹĽĽĽrem ĽelovĽĽĽskim, i roŹdĽĽchu seĽĽi, tĽjĽ bjĽchu ispolĽni, ĽŹe ot vĽka ĽelovĽcy imĽnĽtĽji. VĽdĽiv Źe HĽspodĽ BĽh, jĽko umnĽoŹŹŹasja zĽby ĽelovĽkov na zemĽi, i vsĽĽk pomĽŹĽĽĽjĽt v sĽrĽci svoĽĽem prilĽŹno na zĽjĽa vo svĽĽĽ dnĽi, i pomĽŹli BĽh, jĽko sotvorĽi ĽelovĽka na zemĽi i razmĽŹli. I reĽe BĽh: potreĽĽĽu ĽelovĽka, jehĽŹe sotvorĽch ot ĽicĽ zemĽi, ot ĽelovĽka dĽŹe do skĽta, i ot hĽd dĽŹe do pĽĽic nebĽsnyĽch, zanĽ razmĽŹĽĽch, jĽko sotvorĽch jĽ. NĽe Źe obrĽĽe blahodĽĽt prĽd HĽspodem BĽhom

Z knihy pritĽej ĽtĽnĽje:

SĽyne, chranĽi zakĽny otcĽ tvojeĽhĽ, i ne otrĽni nakazĽnĽja mĽtere tvojeĽĽa. PrivĽĽĽĽi Źe jĽ na tvoĽĽu dĽŹu prĽsno, i objaŹĽi Ľch o tvoĽĽej vĽji. JehdĽ chĽdĽŹiŹi, vodĽi jĽ, i s tobĽju da bĽdet, jehdĽ spĽŹiŹi, da chranĽtĽ ŹĽ, da vĽstĽĽjuŹĽu tĽi hlahĽlet s tobĽju. ZanĽ svitĽĽĽnik zapovĽdĽ zakĽna, i svĽt i pĽŹ ŹĽzni, i obĽĽĽĽĽnĽje i nakazĽnĽje. JĽŹe sochranĽti ŹĽ ot Źeny muŹĽĽy, i ot navaŹdĽĽnĽja jazyka ĽuŹdĽaha. SĽyne da ne pobĽdĽitĽ ŹĽ dobrĽty pochĽtĽ, niŹĽe ulovĽĽen bĽdĽi tvoĽĽĽma oĽĽma, niŹĽe da sovosĽĽitĽŹisja vĽŹdĽami jejĽ. CinĽ bo bludĽnĽcy, jelĽka jedĽnaha ĽĽĽĽba. ŹĽnĽ Źe muŹĽjĽ ĽĽstĽnĽĽa dĽŹy

ulovľájet. Vvjážet lí któ óhň v nídrá, raíz že svojích ne sožžét li? Ilí chodíti któ búdet na uhlíjach óhnennych, nóh že ne sožžélit li? Táko všedyj k žeňi mužáľij ne bez viný búdet, nižé vsják prikasajásja jěj. Ne dívno ášče któ jáť búdet krádyj, krádet bo, da nasýtít dúšu svojú álčuščuju. Ášče že jáť búdet, vzdást sedmeríceju, i vsjá imínija svojá dáv izbávit sebé. Preľubodľij že za skúdosť duší svojěj soďivájet. Bolízni že i bezčéstije poneseť: ponošenije že jehó ne zahladítsja vo vík. Ispólnena bo révnosti járost' múža jejá, ne poččadít v deň súdá. Ne izminít ni jedínoju cínoju vraždý, nižé razrišítsja mnóhimi darmí. Sýne, chraní mojá slovesá, mojá že zápovidi skrýj u sebé: sýne, čtí Hóspoda, i ukripísja: krómi že jehó ne bójsja inóho.

Sereda 3. tyždňa

Z knihy Býtija čtenija

Nóe že bí šestí sót lít, i potóp vódnyj býst' na zemlí. Vníde že Nóe, i sýnove jehó, i žená jehó, i žený synónv jehó s ním v kovčéh, vodý rádi potópa. I ot ptíc čistych, i ot ptíc nečistych, i ot skót čistych, i ot skót nečistych, i ot zviréj, i ot vsích hadóv presmykajúščychsja po zemlí. Dvá dvá vnidóša k Nóju v kovčéh, múžeskij pól i žénskij, jákože zapovída Hóspod' Bóh Nóju.

Z knihy Pritčeť čtenije

Sýne, áše premúdr búdeši, sebí premúdr búdeši, i ískrennym tvojm. Ášče že zól búdeši, jedín počerpneši zlája. Sýn nakázan premúdr búdet, bezúmnyj že sluhóju upotrebitsja. Íže utverždájetsja na lžách, séj pasét vítry, tój že poženét ptícy parjáščyja. Ostávi bo putí svojehó vinohráda, v stezjách že svojehó zemledľilanija zabludí. Prochódit že skvózi pustýňu bezvódnuju, i zemľu opredľilénuju v žážďich, sobirájet že rukáma neplódi je. Žená bezúmna ja i prodérzaja skudná chl'ibom byvájet, jáže ne víst' styďínija. Síde pri dveréch dómu svojehó, na stolcí jávi na stóhnach, prizyvajúščaja mimochod'áščych, i ispravľajúščych putí svojá. Íže jést' ot vás bezumňijsij, da uklonítsja ko mňi. I lišénnym rázuma poveľiváju, hlahól'ušči: Chl'ibom sokrovénnym v sládosť prikosnítesjaq, i vódu taľbý sládkuju pítje. On že ne víst', jáko zemnoródniji u nejá pohibájut, i vo dňi áda obrítájutsja. No otskočí ne

Pjatinica 6. tyždňa

Z knihy Bytija čtenija

Prestá Jákov zaviščája synóm svojím, i vozloží Jákov nózi svojí na ódr, úmre, i priložísja k ľúdem svojím. I pripáv Jósif na licé otcá svojehó plákasja hórko o ním, i oblobyzá jehó. I poveľí Jósif rabóm svojím pohrebátelem pohrebstí otcá svojehó, i pohrebóša pohrebateli Isráiľa. I ispólnišasja jemú četýredesjat dněj, táko bo isčisl'ájutsja dníje pohrebénije, i plákaska jehó jehípét sedmdesjat dněj. Jehdá že prejdóša dníje pláča, hlahóla Jósif k veľ'móžam faraónovym, hlahól'a: ášče obritóch blahodát' před vámi, rcýte o mňi vo úši faraónu, hlahól'ušče: Otec mój zakľá mjá prežde skončánija svojehó, hlahól'a: vo hróbi, jehóže iskopách sebí v zemli chanaáni, támo mjá pohrebí nýňi úbo vozšéd pohrebú otcá mojihó, i vozvračúsja. I rekóša faraónu po slovesí Jósifovu. I rečé faraón ko Jósifu: vzýdi, pohrebí otcá tvojehó, jákože zakľá ťá. I vzýde Jósif pohrebstí otcá svojehó. I sovzydóša s ním vsí rábi faraóni, i staríjšiny dómu jehó, i vsí staríjšiny zemlí jehípetskija. I vés dóm Jósifov, i brátija jehó, i vés dóm otcá jehó, i sródnicy jehó: óvcy že i volý ostáviša v zemli hesém. I vzydóša s ním i kolesnicy i kónnicy, i býst' pólk veľik ziló. I prijdóša na humnó atádovo, jéže býst' ob ón pl Jordána, i rydáša jehó, rydánijem veľijim i krípkim ziló, i sotvorí pláč otcú svojemú sédm dněj. I víďiša žíteli zemlí chanaánskija pláč na humňi atádovi i ríša: pláč veľik séj jést' jehípt'anom, sehó rádi narečésja ímja místo tomú pláč jehipétsk, jéže jést' ob ón pól Jordána. I sotvoríša jemú táko sýnove jehó, jákože zapovída ím. I vzjáša jehó sýnove jehó, v zemľu chanaánu: i pohrebóša jehó v peščéri suhúbij, júže s'ražá Avraám, peščéru v s'ražánije hróba ot Jefróna cheteánina, prjámo Mamvríji. I vozvratísja Jósif vo Jehípet, sám i brátija jehó, i vsí sovozšédšiji pohrebstí otcá jehó. Víďivše že brátija Jósifovi, jáko úmre otec ích, ríša: da ne kohdá vospomjánet zlóbu nášu Jósif, i vzdajánijem vzdást nám za vsjá zlája, jáže pokazáchom jemú. I prišédše ko Jósifu rekóša: Otec tvój zakľá prežde končiny svojeja, hlahól'a: Táko rcýte Jósifu: Ostávi ím nepravdu i hrích ích, jáko lukávaja tebí pokazáša, i nýňi prijmi nepravdu rabóv Bóha otcá tvojehó. I plákasja Jósif, hlahól'uščym ím k nemú. I pišédše k nemú rekóša: sé mý tebí rabí.

vám da javítsja, jáko prodáste mjá símo, na zízň bo poslá Bóh před vámi. Sijé bo vtóroje lító hlád na zemlí, i ješčé pját' lít ostá, v nich ne búdet oránija ni žátvy. Poslá bo mjá Bóh před vámi ostáviti vám ostánok na zemlí, i prepitáti váš ostánok vélij. Nýňi úbo ne vý posláste mjá símo, no Bóh: i sotvorí mjá jáko otcá faraónu, i hospodína vsému dómu jehó, i knáza vsěj zemlí jehýpetst'ij. Potščávšesja úbo, vzydite ko otcú mojemú, i rcýte jemú: sijá hlahólet syn tvój Jósif: sotvorí mjá Bóh hospodína vsěj zemlí jehýpetst'ij, snídi úbo ko mňí, i ne umédli. I vselšisja v zemlí hesémli aravítst'ij, i búdeši blíz mené tý, i sýnove tvojí, i sýnove synón tvojších, óvcy tvojá, i volóve tvojí, i jelíka sú' tvojá. I prepitáju t'á támo, ješčé bo pját' lít búdet hlád na zemlí, da ne pohýbneši tý, i sýnove tvojí, i vsjá imínija tvojá. Sé oči váši víd'at, i oči venjamína bráta mojihó, jáko ustá mojá hlahól'uščaja k vám. Vozvistíte úbo otcú mojemú vsjú slávu mojú súščuju v jehýpt'i, i jelíka vídite: i uskorívše privedíte otcá mojihó símo. I napád na výju Venjamína bráta svojehó, plákasja nad ním: i Venjamín plákasja na výji jehó. I oblobyzáv vsjú brátiju svojú, plákasja nad ními. I po sích hlahólaša k nemú brátija jehó. I pronesésja hlás v dómu faraónovi, hlahól'ušče. Prijdóša brátija Jósifova. Vožrádovasja že faraón i rabí jehó.

Z knihy Pritčeť čtenije.

Iže chranít svojá ustá i jazýk, sobl'udájet ot pečáli dúšu svojú. Proderzyj i veličávyj, i hordelívyj, hubíteľ naricájetsja. A iže pamjatozlóbstvujet, bezzakónen. Póchoti línivaho ubivájut, ne proizvol'ájut bo rúci jehó tvoríti čtó. Nečestívyj želájet vés deň póchoti zlyja, právednyj že mlujet i ščédrit neščádno. Žértvy nečestívych mézrost' Hospodévi, ibo bezzakónno prinósjat já. Svid'íteľ lóžnyj pohíbnet, múž že poslušlív sochraňajem vozhláólet. Nečestív múž bezstúdno stojít licém, právyj že sám razumivájet putí svojá. Níš' premúdrosti, níš' múžestva, níš' sovíta u nečestívaho. Kónh uhotovl'ájetsja na deň bráni, ot Hósoda že pómošč. Lúčše ímja dóbroje, nežé bohátstvo mnóho, páče že srebrá i zláta blahodát' blahája. Bohát i níšč sritósta drúh drúha, obójich že Hóspod' sotvorí. Chudóh víd'iv lukávaho múčima krípko, sám nakázujetsja, bezúmniji že otščetíšasja. Ród premúdrosti strách Hospódeň, i bohátstvo i sláva i život.

zamedlí na míst'i jejá, níže nastávi óka svojehó k néj. Táko bo prójdeši vódu čúzduju, i préjdeši rikú čúzduju. Ot vody že čuzdíja ošájsja, i ot istóčnika čúzdhaho ne pij, da mnóhoje vrémja poživéši, i priložátsja tebí líta životá.

Pjatnica 3. Tyždňa

Z knihy Býtija čtenije

Síde kovčéh v mísjac sedmýj v dvádesjat sedmýj deň mísjaca, na horách ararátskych. Vodá že uchod'ášči dáže do desjátaho mísjaca, i v desjátýj mísjac, v pėrvyj deň mísjaca javíšasja versí hór. I býst' po četýredesjatich dnėch otvérze Nóe okónce kovčėha, jėže sotvorí. I oslá vrána víd'iti, ášče ustupíla vodá ot licá zemlí, i izšėd ne vozvratísja, dóndeže izsjáče vodá iz zemlí. I poslá holubíca po nėm, víd'iti, ášče ustupíla vodá ot licá zemlí. I ne obrítši holubíca pokója noháma svojíma, vozvratísja k nemú v kovčėh, jáko vodá bjáše po vsemú licú vsejá zemlí. I prostér rúku svojú, priját jú, i vnesé jú k sebí v kovčėh, jáko vodá bjáše po vsemú licú vsejá zemlí. I premėdliv ješčé sédm dnėj, páki poslá holubíca iz kovčėha, i vozvratísja k nemú holubíca k večeru, i imijáše sučėc másličėn s lístvijem vo ust'ích svojích. I pozná Nóe, jáko ustupí vodá ot licá zemlí. I premėdliv ješčé sédm dnėj druhích, páki poslá holubícu, ine preloží vozvratítisja k nemú potóm. I býst' v pėrvoje i šest'sótnoje lító žítijá Nójeva, v pėrvyj deň pėrvaho mísjaca, izsjáče vodá ot licá zemlí i otkrý Nóe pokrív kovčėha, jehóže sotvorí, i víd'i, jáko izsjáče vodá ot licá zemlí. V mísjac že vtoryj, v dvádesjat' sedmýj deň mísjaca ízše zeml'á. I rečė Hóspod' Bóh Nójevi hlahól'a: Izýdi iz kovčėha tý, i žená tvojá, i sýnove tvojí, i žený synón tvojších s tobóju. I vsjá zvíři jelícy sú' s tobóju, i vsjáku plót' ot ptíc dáže do skotón, i vsják hád dvížuščijsja po zemlí izvedí s tobóju. I rastítejsja i mnóžitesja na zemlí. I izýde Nóe, i žená jehó, i sýnove jehó, i žený synón jehó s ním. I vsí zvírije, i vsí skóti, i vsjá ptícy, i vsjá hády dvížuščijasja po ródu svojemú na zemlí izydóša iz kovčėha. I sozdá Nóe žėrtvėnnik Hóspodevi, i vzjá ot vsích skotón čistych i ot vsích ptíc čistych, i voznesé vo vsežžėnije na žėrtvėnnik. I oboňá Hóspod' voňú blahouchánija.

Z knihy Pritčeť čtenije.

Ustá právednaho kápl'ut premúdrost', jazýk že neprávednaho pohíbnet. Ustní mužěj právednych kápl'ut blahodáti, ustá že nečestívych razvraščajutsja. Mírila l'stívaja mézrost' préd Hóspodem, víš že práveden prijáten jemú. Id'íže ášče vńidet dosaždénije, támo i bezčestije, ustá že smirénnych poučájutsja premúdrosti. Umirájaj právednik ostávi raskájánije, udóbna že byvájjet i posmijátel'na nečestívych pohíbel'. Soveršénstvo právyh nastávit ích, i polznovénije oticájuščychsja plínit ích. Právda neporóčnaho ispravlájjet putí, nečestije že vpadájjet v neprávdu. Právda mužěj právyh izbávit ích, bezsovítijem že ulovlájutsja bezzakónniji. Skončávšusja múžu právednu, ne pohíbnet nadéžda, pochvalá že nečestívych pohíbnet. Vo ust'ích nečestívych síť hráždanom, čúvstvo že právednych blahospíšno. Vo blahích právednych ispravitsja hrád, i v pohíbeli nečestívych rádovanije. Vo blahoslovéniji právyh vozvysitsja hrád, ustý že nečestívych raskopájestja. Ruhájetsja hráždanom lišénnyj rázuma, múž že múdr bezmólvije vódit.

Sreda 4. sedmicy

Z knihy Býtija čtenija

Býša sýnove Nójevy izšédšuji iz kovčéha, Sím, Chám, Jáfet. Chám že bjáše otéc chanaán. Trije síji súť sýnove Nójevy, ot sích razsijášasja po vsěj zemlí. I načát Nóe čelovík d'flatel' býti zemlí, i nasadí vinohrád. I ispí ot viná, i upísja, i obnažísja v domú svojem. I víd'í Chám otéc chanaán, nahotú otcá svojehó, i izšéd vón povída obíma brátoma svojíma. I vzémše Sím i Jáfet rízu, vozložíša ju na óbi rámi svojí, i idóša vspját' zrjášče, i pokrýša nahotú otcá svojehó, i licé ích vspját' zrjá, i nahotý otcá svojehó ne víd'íša. Istrezvísja že Nóe ot viná, i razumí jel'ka sotvorí jemú sýn juńjšij. I rečé: prók'lat búdi chanaáa ótrok, ráb búdet brátijam svojím. I rečé: Blahoslovén Hóspod' Bóh Símov, i búdet chanaán ótrok ráb jemú. Da rasprostránitsja Bóh Jáfeta, i da vselítsja vo selénijich Símovych, i da búdet chanaán, ráb jemú. Poživé že Nóe po potópi l'it trístá pjat'desját. I býša vsí dníje Nójevy, l'it

že bezúmnaho bol'ízň st'ážávšemu jé. Ne veselítsja otéc o sýni nenakazánnim, sýn že múdr veselít máter svojú. Sérđce vesel'áščejesja blahoimítsja tvorít, múžu že pečál'nu zasýšut kósti. Prijém'l'ušču dáry neprávedno v nídra ne preduspivájut putijé, nečestívij že ukloňajet putí právdy. Licé razúmno múža premúdra, óči že bezúmnaho na koncách zemlí. Hńív otcú sýn bezúmen, i bol'ízň róždšej jehó. Tščetý tvoríti múžu právedno ne dobró, nižé prepodóbno navítovati vlastém právednym. Ťže ščadít hlahó proiznestí žestók, razúmen, dolhoterpilívij že múž premúdr, lúčše íščuščaho náuky. Nesmýslennomu voprosívšu o múdrosti, múdrost' vminítsja: níma že któ sebe tvorít, vozmnítsja razúmen býti. Viný íščet múž choťá otlučítisja ot druhóv, na vsjakoje že vrémja ponósim búdet. Ne trébujet premúdrosti múž skudoúmen, zané páče vódit'sja bezúmijem. Jehdá prijídet nečestívij vo hlubinú zól, neradít, nachódit že jemú bezčestíjei ponošénije. Vodá hlubóka slóvo v sérđce múža, riká že izkáčuščaja i istóčnik žizni. Čudítisja licú nečestívaho ne dobró nižé ukloňati právednoje na sud'í.

Sreda 6. sedmicy

Z knihy Býtija čtenija

Prinesóša Jósifu brátija jehó dáry, jáže imijáchu v rukách svojích, v dóm, i pokloníšasja jemú licém do zemlí. I voprosí ích: Zrávi lí jesté? I rečé ím: Zdráv li jést' otéc váš stárec, jehóže rekóste, ješčé li živ jést'? Oni že rekósta: Zdráv jést' ráb tvój otéc náš, ješčé živ jést'. I rečé: blahoslovén čelovík ónyj Bóhu. I priníkše pokoníšasja jemú. Vozzrív že očíma svojíma Jósif, víd'í Venjamína bráta svojehó jedinomáterna i rečé: Séj li jést' brátv váš juńjšij, jehóže rekóste ko mńí privestí? I rečé: Bóh da pomílujet t'á čádo. Vozmutítsja že Jósif, podvížesja bo utróba jehó o brát'í svojem, i skáše plákati: všéd že v lóžnicu, plákasja támo. I umýv licé, izšéd uderžásja. I ne možáše Jósif uderžátisja vsím predstojáščym jemú no rečé: otoslíte vsích ot mené: I ne predstojáše ni jedín Jósifu, jehdá poznavášesja brátiji svojěj. I ispustí hlás s pláčem: slýšaša že vsí jehýpt'ane, i uslýšano býst' v dómu faraónovi: Rečé že Jósif brátiji svojěj: Ťaz jésm Jósif, ješčé li otéc mój živ jést'? I ne mohóša brátija otviščátí jemú, smutíšasja bo. Rečé že Jósif brátiji svojěj: približitesja ko mńí, i približíšasja. I rečé: Ťaz jésm Jósif, brát váš, jehóže prodáste vo Jehypét. Nýňi úbo ne skórbite, nižé žestoko

vozl'úblennaho, jehóže vozl'úbil jesí, Isaáka, i dí na zémľu vysóku, i voznesí jehó támo vo vsesožžénije, na jedínu ot hór, íchže tí rích. Vostáv že Avraám útro, osidlá osľá svoje, poját že so sobóju dvá ótročišča, i Isaáka sýna svojehó, i rastnív drová na vsesožžénije, vostáv íde, i príide na místo, jéže rečé jemú Bóh, v tret'ij deň. I vozzrív Avraám očima svojíma, víd'i místo izdaléče. I rečé Avraám otrokóm svojim: sjadíte zdí so osľátem. Áz že i d'ítišč pójdem do óňd'i, i poklonívšesja, vozvratímsja k vám. Vzá že Avraám drova vsesožžénija, i vozloží na Isaáka sýna svojehó: vzjá v rúki i óhň i nóž, i idósta óba vkúpi. Rečé že Isaák ko Avraámu Otcú svojemú: Otče, on že rečé: Čtó jést' čádo? Rečé že: sé óhň i drova, hd'í jést' ovčá jéže vo vsesožžénije? Rečé že Avraám: Bóh úzrit sebí ovčá vo vsesožžénije čádo. Šédše že óba vkúpi, príjdósta na místo, jéže rečé jemú Bóh, i sozdá támo Avraám žértvennik, i vozloží drova: i svjazáv Isaáka sýna svojehó, vozloží jehó na žértvennik verchú dróv. I prostré Avraám rúku svojú, vzjáci nóž zakláti sýna svojehó. I vozzvá í Anhel Hóspodeň s nebesé i rečé: Avraáme, Avraáme. On že rečé: Sé áz. I rečé: da ne vozložíš rúkí tvojejá na ótročišča, nižé da sotvoríš jemú čtó: nýňi bo poznách, jáko bójišisja tý Bóha, i ne poščad'íl jesí sýna tvojehó vozl'úblennaho mené rádi. I vozzrív Avraám očima svojíma víd'i, i se ovén jedín deržímyj roháma v sád'i savék. I íde Avraám, i vzjá ovná, i voznesé jehó vo vsesožžénije vmísto Isaáka sýna svojehó. I narečé Avraám ímja místu tomú, Hóspod' víd'i: da rekút dnés, na horí Hóspod' javísja. I vozzvá Anhel Avraáma vtoríceju s nebesé, hlahól'a: mnóju samím kl'áchsja, hlahólet Hóspod', jehóže rádi sotvoríl jesí hlahól séj, i ne poščad'íl jesí sýna tvojehó vozl'úblennaho mené rádi. Voístinu blhoslovjá blhoslovľú t'á, i umnožája umnožu símjá tvoje, jáko zvízdy nebésnyja, i jáko pesók vskráj mórja, i nasľídít símjá tvoje hrády supostátov. I blhoslovjátsja o símeni tvojém vsí jazýcy zémnyji, zaneže poslúšal jesí hlása mojhó.

Z knihy Pritčej čtenije

Brátija v núždach polézni da búdut, sehó bo rádi raždájutsja. Múz bezúmen pléščet i rádujetsja sebí, jákože poručájaj isporučít drúha svojehó, na svojích že ustnách óhň sokróviščstvujet a žestokosérdyj ne usrjáščet blahích. Múz udoboprelóžnyj jazýkom, vpádet v zlyjá. Sérdec

dévjat' sót pjaťdesját, i úmre. Sijá súť býtija synóv Nójevych, Síma, Cháma, Jáfeta. I rodíšasja ím sýnove po potópi.

Z knihy Pritčej čtenije.

Múz razumívvyj přéstol čúvstvija, sérdecve že bezúmných srjáščet kl'átvy. Ruká izbránných oderžít udób, l'stíviji že búdut v pl'inéniji. Strašnoje slóvo sérdecve múža právedna smuščájet, víst' že blahája veselít jehó. Razumív právednik sebí drúh búdet, myslí žeč nečestívých nekrótki, sohrišájuščych postíhnut zlája. Púť nečestívých preľstít já. Ne ulučít l'stívvyj lovtvy, s'ražánije že čestnoje múž čístyj. V putéch právdy život, putijé že zlopomňáščych vo smérť. Sýn blahorazúmnyj poslušlív otcú, sýn že nepokorlívvyj v pohíbeľ. Ot plodóv právdy sníst' blahj, dúšy že bezzakónnych pohibájut bezvrémno. Íže chranít svojá ustá, sobľudájetv svojú dúšu. Proderzívyj že ustnáma, ustrašít sebé. V póchotech jést' vsják prázdnyj, rúky že mužéstvennych v príližániji. Slovesé neprávedna nenávidít právednik, nečestívvyj že stydítsja, i ne vozimíjet derznovenija. Právda chranít nezlóbivya, nečestívvyj že zly tvorít hrích. Súť bohaťášče sebé, ničesóže imúšče, i súť smirjájuščesja vo mnózi bohátsvi. Izbavlénije múža dušj svojej jemú bohátsvo, níščij že ne terpít preščénija. Svít právednym vsehdá, svít že nečestívých uhasájet. Dúšy l'stívvyja zablúždájut vo hrisích, právednyji že ščédřjat i mílujut.

pjatnica 4. tyžďňa

Z knihy Bytija čtenija

Rečé Hóspod' Avrámu: Izýdi ot zemlí tvojejá, i ot róda tvojehó, i ot dómu otcá tvojehó, i dí v zémľu, júže tí pokažú. I sotvorjú t'á jazýk vélj, i blhoslovľú t'á, i vozveliču ímja tvoje, i búdeši blhosloven. I blhoslovľú blhoslovjášcyja t'á, i klenúšcyja t'á, proklenú. I blhoslovjátsja o tebí vsjá plemená zemnája. I idé Avrámu, jákkože hlahóla jemú Hóspod', i id'áše s ním Lót. Avrámu že bí l'it sedmidesjáti pjatí, jehdá izýde ot zemlí Charrán. I poját Avraám Sárú ženú svojú, i Lóta sýna bráta svojehó, i vsjá imínija svojá, jelíka s'ražáša, i vsjákuju dúšu, júže s'ražáša v Charráni. I izydóša pojti v zémľu Chanaánu.

I prŹjĽe Avrám v dolhotú jeĽá, dáŹe do místa Sychém do dúba vysŹkaho. Chananéji Źe tohdá ŹivjáĽchu v zemlí tŹj. I javísja HŹsposĽ Avrámu, i reĽé jemú: Símeni tvojemú dám zemľu sijú. I sozdá támo Avrámu Źéřtvennik HŹsposu javľšemusja jemú.

Z knihy PritĽej Ľtenije

Nezlobívvyj víru jemlet vsjákomu slovesí, kovárnyj Źe prichŹdit v raskajánije. PremúĽr ubojávsja, uklonísja ot zlá, bezúmnyj Źe na sebe naĽřjavsja, smišavájestja s bezzakŹnnikom. Ostrojárostnyj bez sovíta tvorít, múŹ Źe múdryj mnŹhaja terpít. RazĽřlájut bezúmniji zlŹbu, kovárniji Źe uderŹát Ľúvstvo. PopŹlznutsja zľýji přéd blahími, i neĽstívvyi posľuŹat přéd dvěrmí právednych. Drúzi voznenávid'at druhŹv ubŹhich, drúzi Źe bohátých mnŹzi. BezĽš'aj ubŹhija, sohrišájjet, mílujaj Źe níŹĽyja, blaŹén. ZabludŹájusĽĽiji neprávednicy Ľřlajut zľája, mílost' Źe i ístinu Ľřlajut blahíji. Ne víĽat mílosti i víry Ľřlatelije zľých, mľlostyni Źe i víry u Ľřlatelej blahích. Vo vsjákome pekúšĽemsja jěŹt' izobíľije, ľubosláŹtnyj i bezpeĽáľnyj v skúĽosti búĽet. Viněc premúĽdrych bohátstvo íĽh, Źitíje Źe bezúmných zľŹ. Izbávit ot zľých dúŹu svid'itel' víren, razŹizájjet Źe ľstívvyja ľstnyj. V strási hŹsposdni upováňije krípsti, Ľádom Źe svojím ostávit utverŹĽénije míra.

Sereda 5. sedmicy

Z knihy Býtija Ľtenija

BýŹt' Avrámu ľít Ľévjat'Ľesjáj' Ľévjat', i javísja HŹsposĽ i reĽé jemú: Áz jěsm BŹh tvo'j, blahouhoŹĽák predomnŹju, i búĽi neporŹĽen. I poloŹú zavít mŹj meŹdú mŹju, i meŹdú tobŹju, i umŹŹu t'á zilŹ. I padě Avrámu na licý svojem. I reĽé jemú BŹh hlahŹľa: I ne nareĽéŹsja ktŹmu ímja tvoje Avrámu, no búĽet ímja tvoje Avraám, jáko otcá mnŹhich jazýkov poloŹích t'á. I vozraŹĽú t'á zilŹ zilŹ, i poloŹú t'á v narŹdy, i Ľárije iz tebe izýĽut. I postávl'u zavít mŹj meŹdú mnŹju i meŹdú tobŹju, i meŹdú símenem tvojm' po tebi v ródy íĽh v zavít víĽen, da búĽu tebi BŹh, i símeni tvojemú po tebi. I dám tebi i símebni tvojemú po tebi zemľu, v neŹŹe obitájěŹi, vsjú zemľu chanaánu vo oderŹánije víĽnoje, i búĽu ím BŹh. I reĽé BŹh Avraámu: Tý Źe zavít mŹj sobľuděŹi, tý i símja tvoje po tebi v ródy íĽh.

Z knihy PritĽej Ľtenije.

Sýn premúĽr veselít otcá, sýn Źe bezúmen razĽraŹájjet máter svojú. NesmýŹlennaho stezí skúĽny úma, múŹ Źe razúmen ispravľája ĽhŹdit. Otlahájut pomyŹlénija ne ĽtúŹĽiji sŹnmiŹĽ, v serĽĽách Źe sovítnych prebyvájjet sovít. Ne poslúŹajjet zľýj jehŹ, níŹe reĽéť polězno ĽtŹ i ĽŹbro ŹbŹĽemu. Putíje Źivotá pomyŹlénija razúmnaho, da uklonívsvja ot áda spasětsja. DŹmy dosadítelej razorjájjet HŹsposĽ, utverĽí Źe přeĽřľ vdovícy. Měrzost' HŹspodevi pŹmysľ neprávednyj, Ľístých Źe hlahŹly ĽěŹtny. Hubít sebe mzdoímec, nenavíĽ'aj Źe darŹv prijátija spasětsja. Mílostyňami i vírami oĽišĽájutsja hrisí, stráĽhom Źe HŹsposdnim ukloňájetsja vsják ot zlá. SerĽĽá právednych pouĽájutsja víri, ustá Źe neĽstívých otviŹĽájut zľája. Prijátnyj přéd HŹsposdem putíje mužěj právednych, ímiŹe i vrazí drúzi byvájut. ĽalěĽe otstojít BŹh ot neĽstívých, molítvy Źe právednych poslúŹajjet. LúĽŹe málohje prijátije s právdŹju, neŹeli mnŹhaja Źíta s neprávdŹju. Sěrdce múŹa da mýŹlit právednaja, da ot BŹha ispravjatsja stopý jehŹ. VíĽ'áŹeje Źko ĽŹbraja, veselít sěrdce. Sláva Źe blahája utuĽňájjet kŹŹti. SlúŹajaj obľiĽénij Źivotá, posreĽř premúĽdrych vodvorítsja. ÍŹe otmetájjet nakazánije, nenavíĽit sebe. Sobľudájaj Źe obľiĽénija, ľúbit svojú dúŹu. StráĽh HŹspodeň nakazánije i premúĽrost', i naĽálo slávy otviŹĽájjet jěj. Ľelovíku predloŹénije sěrdca, i ot HŹspoda otvít jazýka. Vsja Ľřľá smirěnnaho javľěna přéd BŹhom, i ukriplájaj dúĽhi HŹsposĽ. PřibľíŹi ko HŹsposu Ľřľá tvojá, i utverĽátsja pomyŹlénija tvojá. Vsja soĽřľa HŹsposĽ sebe ráĽi, neĽstívvyi Źe v Ľěň zŹľ pohľbnut. NeĽíŹt přéd BŹhom vsják vysokosěrdyj, v rúku Źe v rúci vlahájaj neprávedno, ne obezvinítsja.. NaĽálo putí bláha jěŹe tvorítí právednaja, prijátna Źe přéd BŹhom páĽe, neŹŹeli Źřetí Źěřtvy. ÍŹĽaj HŹspoda, obráŹĽet rázum s právdŹju. Právi íŹĽuŹĽĽiji jehŹ, obrjáŹĽut mír. Vsja Ľřľá HŹspodňa s právdŹju, Ľhramítsja Źe neĽstívvyj na Ľěň zŹľ.

Pjatinica 5. tyŹĽňa

Z knihy Bytija Ľtenija

BýŹt' po hlahŹľich síĽh BŹh iskuŹáŹe Avraáma, i reĽé jemú: Avraáme, Avraáme. I reĽé: Sé áz. I reĽé: pojmi sýna tvojegŹ